

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO

Vastaava
Turku, puh. 490

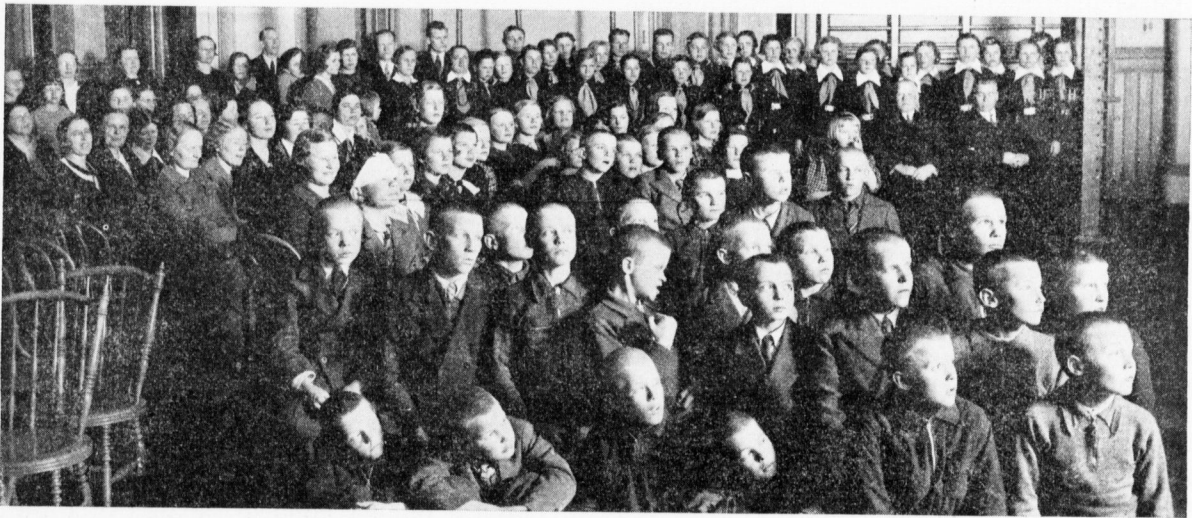
KURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 11
Marraskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

42. vuosikerta 1937

Partiojuhlasta 17. IV. 1937 Turun kuurojenkoulussa.

Partiojuhla Turun kuuromykkäinkoulussa

Koulumme partiotytöt- ja pojat olivat pitkin syyslukukautta ja edelleen kevätlukukaudella harrastaneet partiotietoja- ja taitoja III luokan merkkiä varten sekä sisällä "partiokolossa" että ulkona koulun alueella ja reikillä kaupungin ulkopuolella.

Lauantaina huhtikuun 17 päivänä sitten tulivatkin partiolaistemme vaivat palkituksi; mainittuna päivänä he saivat merkinsä ja oikeuden kantaa partiopukua annettuaan lupauksensa.

Tämä lupausenantotilaisuus muodostui todella harrastunnelmaiseksi juhlaiksi. Jo paljon ennen määräämää näkyi koulun pihalla sinipukuisia tyttöjä ja poikia, jotka vaikuttivat hiukan jännittyneiltä. He ehkä tunsivat hetken erikoisuuden ja tärkeyden, sillä eihän tämänkaltaista ennen ollut tapahtunut.

Juhlaamme oli saapunut paitsi koulun opettajia ja oppilaita myöskin kuulevia partiolaisia ja kuuromykkäin ystäviä sekä joitakin vanhempia kuuromykkiä. Kun yleisö oli asettunut paikoilleen, marssivat partiolaiset saliin ja asettuivat kahteen riviin puhujakorokkeen eteen, valmistautuen tekemään kunniaa Suomen lipulle, jota kantoi yksi pojista kahden partiopojan seuraamana. Lippuvartion asettua paikoilleen kädet kohosivat ja partiolaiset valmistautuivat lippuerverehdykseen. Kolmikertainen "Terve!" tuli kuin yhdestä suusta. Partiolainen Antti Pellinen lausui Lippulaulun.

Ohjelmassa seurasi johtaja Kierimon puhe, jonka keskeisenä kysymyksenä oli ihmisen onnen kaipuu. Ihminen tavoittelee jotakin — tavoittelee onnellisuutta. Useat luulevat onnellisuuden olevan joko rikkaudessa tai ter-

veydessä, kunniaassa tai vallan suuruudessa tai jossakin muussa toivotussa asemassa. Kuvitellaan onnellisuuden löytyvän suljettujen ovien takana. Mutta näin ei ole asian laita. Kun on saavutettu joku onnelliseksi kuvitelu tila ja siitä on ruvettu nauttimaan, niin — onnellisuus häviää. — Sairaskin voi olla onnellinen, rikas voi olla hyvin onneton; hänellä on rahaa, hän saa hyvän vuoteen, mutta ei saa unta, hän saa lääkkeitä, mutta ei saa terveyttä, hän saa rahalla tovereita, mutta ei saa todellisia ystäviä. Rikas voi rahallaan järjestää kemuja ja ilonpitoa, mutta — onnellisuus voi olla kaukana. Valta ja mahti eivät suinkaan ole onnellisuuden merkkejä. Kuningaskin voi luopua kruunustaan etsiessään onnellisuutta muualta.

Missä siis onnellisuus on? — Onnellisuus on etsimistä, pyrkimystä, tavoittelua ja vaikeuksien voittamista. Se on samanlaista kuin alppi-vaeltajan ponnistelu. Alppikiipeilijä nauttii omista ponnisteluistaan ja siitä, että hän pääsee yhä korkeammalle ja korkeammalle, että hän näkee yhä laajempia näköaloja. Hän näkee alppimajankin edessään. Sinne hän pyrkii. Ei hän kuitenkaan sinne jää asumaan, sillä jos hänen täytyisi sinne jäädä, häviäisi hänen onnentunteensa. Hän näkee toisen majan vielä korkeammalla, hän lähtee sitä kohden ponnistelemaan, yhä korkeammalle, yhä laajempia näköaloja nähdäkseen. Tämä ponnistelu ja vaikeuksien voittaminen on onnellisuutta, mutta paikallaan makailu tuo ikävyyden. Ja näin on kaikilla elämänaloilla. Ainoastaan toimelias ja pyrkimyksistä rikas elämä on onnellista elämää.

Partiotoiminta antaa ihmisille ja erikoisesti nuorille kauniita tavoitteita ja herättää jaloja pyrintöjä. Partiotyöhön yhteen liittyneinä nuoret auttavat toisiaan vaikeuksia voittamaan. Näin he voivat alppikiipeilijän tapaan käsi kädessä nousta yhä korkeammalle. Ja kun yksi päämäärä on saavutettu, on edessä toinen, mihin jälleen yhdessä pyritään.

Puhuja sanoi joskus kuulleensa valittelua siitä, että partiolarjoituksissa on heikkoutta, jonka eroittaminen voitaisiin ottaa kysymyksen alaiseksi. Rällöissä tapauksissa näin onkin tehtävä. Mutta hän toivoi järjestön johtajille kärsivällisyyttä, jotta heikoimmatkin — jotka juuri parhaiten ovat siveellisen tuen tarpeessa — voitaisiin saada eettisesti kohotettua. Kuten onnen kaipuu, niin etiikkimekin on "vaeltajan etiikka". Siveelliseltä kannalta katsoen ei meistä kukaan ole täysin "valmis", vaan olemme kaikkiin vaeltajia. Toinen vain on ehtinyt pitemmälle kuin toinen. Partiojärjestön tunnus "ole valmis" on vain pyrkimysten päämäärän nimi, mutta se koskee ennen kaik-

SYKSYN TULLEN

Kirj. Ester Koskinen

*Syysmyrskyt raivopäissään ulvoo,
synkkinä taivaalla pilvet liittää.
Kesän armaan syksy ruhjoo,
sen sulo-hetket muistona kiittää.*

*Yöhyt on synkkä — myrsky yhä kiihtyy,
huojuvat hongat, — taivas tummenee.
Horjuu kesän valta, — talven viima liittyy,
kauneus karisee — ja lehdet lentelee.*

*Vaahtopäisnä nyt järven pinta läikkyy,
etsien suojaa lahden poukamaan.
Ja runsas kukkeus — mennehenä väikky,
kun kaiken jäytää — yhä routa vaan.*

*Luonto kaikki pinnistää —, lepoon kukka
taipuu.
Kun tähtöset kirkkahat tuikkivat illoin
niin kauaksi, — kauaksi kiirivi kaipuu
ja Korkehin mieleen muistuvi silloin.*

kea käden ojentamista siveellisesti heikoimmille.

Lopuksi puhuja kohdisti sanansa erikoisesti Turun kuurojenkoulun uusille partiolaisille toivottaen samalla menestystä vasta perustetulle järjestölle.

Seurasi lupausten teko. "Sinisten Partiotyttöjen" liiton sihteeri neiti Eklund otti vastaan tyttöjen lupauksen. Pojat tekivät partiolupauksensa "Sinisten Partiopoikien" Turun piirin partio-ohjaajalle herra Uusiniemelle.

Tämän jälkeen partiolainen Saima Koivuluoma lausui Sinisten tyttöjen marssin ja partiolainen Antti Pellinen N.M.K.Y:n poikain marssin.

Tarkastaja Palomaa, joka oli esteellinen tilaisuuteen saapumaan, oli lähettänyt juhlaan tervehdyksensä. Tervehdyksiä esittivät myös neiti Eklund Sinisten Partiotyttöjen liitolta, rva Uusiniemi ja opettaja Nevalainen Turun sinisten partiotyttöjen järjestöiltä, neiti Kotkatlahti Helsingin Sokeainkoulun partiojärjestöiltä ja herra Uusiniemi Sinisten Partiopoikien liiton puolesta sekä Turun piirin sinisten partiopoikain järjestöiltä.

Juhla päättyi johtajatar Roos'in pitämään loppurukoukseen.

Sunnuntai-aamuna Sampan talon pihamaalla.

Ensimmäistä telttaa pystytetään.

Uintirekeltä Airiston rantamilla.

MUODONVAIHDOS

Kun sinä, partiolainen, olet retkeillyt metsissä ja niityillä, olet usein huomannut pieniä toukkia lehdeillä ja pensaisissa. Ne näyttävät hyvin mätättömiltä ja rumilta ja ehkä olet niin vähän niistä välittänyt, että olet astunut niiden päällekin. Mutta, jos olet vaivautunut ottamaan yhden näistä toukista mukaasi, asettanut sen aurinkoon ja huomioinut sitä jonkun viikon, niin olet saanut nähdä yhden Jumalan suurista ihmeistä luonnossa. Ja silloin olet tuntenut oman pienuutesi ja kykenemättömyytesi.

Aurinko paistaa ja toukasta tulee kotelo, joka jonkun ajan perästä avautuu. Silloin näet kauniin, värikkään perhosen lentävän sieltä, auringonpaisteeseen. Sillä on kauniisti väikkivät siivet ja se on niin siro ja hieno, ettet käsitä miten rumasta toukasta on voinut tulla niin kaunis perhonen.

Mutta tiedätkö, olen nähnyt jotain vielä ihmeellisempää. Näin eräänä päivänä koulussa pojan, jolla oli niin pahat ja rumat ajatukset, että hänen katseensa oli alaspäin luotu ja varjo peitti koko hänen kasvonsa. Hänen toverinsa eivät tahtoneet olla hänen kanssaan, he pelkäsivät häntä meikkein. Mutta sitten eräänä päivänä oli tapahtunut suuri muutos pojassa. Hänen katseensa loisti ja koko olento säteili valoa ja ystävällisyyttä. Oli ikäänkuin hän olisi katsonut ylös Jumalan puoleen ja valo sieltä olisi heijastunut hänen silmiinsä. Hänen kovan ja koteloituneen sydämensä kuori oli sulanut ja kaunis perhonen lensi sieltä ulos, niin kaunis, että me nöyrinä kiitimme Jumalaa siitä suuresta ihmeestä.

Meidän sydämessämme, partiotoveri, asuu kaunis perhonen, joka tahtoo lentää Jumalan, valoa ja aurinkoa kohti, joka tahtoo rakastaa kanssaihmiä ja pysyä totuudessa ja hyvydessä. Onko perhonen saanut vapautua kuorestaan ja liidellä toisia palvelemaan ja ilahduttamaan vai peittääkö itsekkyyden kova kuori toukkamme. "Jotka Häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu." Ps. 34:6.

Mater.

PARTIOLEIRILLÄ SATAVASSA

Viime toukokuussa saivat Turun kuuromykkäinkoulun partiojärjestöt kaksi ylimääräistä lupapäivää koulusta tehdäkseen edellisiä pitemmän retken johonkin maaseudulle.

"Turun Tulusten" pojat olivat innostuneita asiaan ja minä myöskin, vaikka toisaalta arvelutti, kuinka sellainen retki tulisi onnistumaan, kun olimme kaikki ensikertalaisia. Mutta mikäpä siinä, asiaa alettiin suunnitella. Ensimmäisiä tehtäviä oli sopivan leiripaikan hakeminen ja pianpa sellainen löytyikin Sampan talon maalta Satavassa. Kävin paikkaa jo etukäteen katsomassa ja mielestäni se oli mitä sopivin partioleiriä varten: ruohokenttä, jota suojasivat puut ja kalliit. Se sijaitsi siinäpaitsi korkealla, kuivalla paikalla, josta oli mainio näköala merelle, Airiston selälle. Kesällä kenttää oli entisen riihenkiukaan jätettä ja siinä oli hyvä alku tulevalle keittiöllemme.

Seurasi järjestyksessä telttojen hankkiminen. "Auran Tähtipojat" lainasivat meille kolme 7—8 hengen telttaa, vaikka yleensä ei kalliita telttoja mielellään anneta lainaksi. Johtaja Kierimo puolestaan lupasi koulun asuntolasta mukaamme ruokatavaraa sekä varoja kuljetusmaksuja ja muita menoja varten. Puutarhantuotteiden Jalostajalta pyysimme ja saimmekin lisää eväitä retkellemme.

Leirille lähtö suunniteltiin perjantaiksi, toukokuun 21 päiväksi. Keskiviikkona oli vielä teltanpystyttämisharjoitus, jota tuli opastamaan Turun piirin partio-ohjaaja herra Uusiniemi. Hän on muutenkin avustanut paljon nuorta järjestöämme, antaen arvokkaita neuvoja ja ohjeita partiotyössämme. Torstaina oli järjestökokous, jolloin pojat saivat vielä viimeiset ohjeet matkaa varten.

Perjantai-aamu valkeni kauniina ja aurinkoisena, kun kokoontuimme koululle kello seitsemältä. Puolta tuntia myöhemmin huristi Pikatoimisto Marsin kuorma-auto koulun pihaan ja tuossa tuokiossa oli kaikki tavarat lastattu siihen. Kolme poikaa lähti tavaroiden mukana odotellakseen leiripaikalla meitä toisia, jotka lähdimme matkalle jalan. Matkaa oli noin 20 km. Oli mentävä ensin lautalla

Pitkäsalmen yli Hirvensaloon ja edelleen tai-
vallettava tämän saaren halki Satavan lauta-
alle ja sillä edelleen kuljettava leveän salmen yli,
kun olimme Satavassa. Aurinko paistoi täy-
dellä terällä, hiki virtasi ja alkoi janottaa,
mutta matkaa tehtiin levähtämättä. Vielä oli
6 km jäljellä ja niinpä sitä sitten vähitellen
alettiin saapua perille. Tuollapa tien kään-
teessä Antti jo heilutti vartioviiriä merkiksi
meille.

Pieni lepo hetki ja sitten ryhdyimme työhön.
Osa pojista alkoi pystyttää telttoja, Jaakko ja
Allan ryhtyivät muurareiksi ja saivat aikaan
mainion hellauunin, "veturin". Joka poika
sai jotakin tehdäkseen. Kellariksi otimme so-
pivan kallionkolon, jota vielä lisäksi varjosti
tuuhea vaahtera. Yksi lapio meillä oli mu-
kana, mutta ystävällinen talonväki lainasi vielä
toisen lapion sekä rautakangen, sangon ja ha-
raavan. "Keittiön" viereen kaivettiin vielä "ko-
kin kuoppa", johon sai heittää ruoan tähteet
ja käikenlaiset roskat. Yksi pojista nouti kai-
vosta vettä, toinen haki lastuja ja kolmas ko-
kosi käpyjä, joita olikin ympäristössä aivan riit-
tävästi.

Välillä juotiin leirikokkien keittämää teetä
ja sitten taas jatkettiin leirin kunnostamista.
Talon isäntä antoi luvan kaataa metsästään
pitkän suoravartisen koivun, josta saimme hy-
vän lipputangon. Seurasi lippunosto. Kaikki
työ sai jäädä hetkeksi ja pojat kokoontuivat
tekemään kunniaa valtakunnan lipulle. Lip-
pumme hulmusi tuulessa, kädet kohosivat ter-
vehdykseen ja kolmetoista poikaa tervehti:
"Terve! Terve! Terve!" — Monasti koko lei-
rilläolomme ajan kiintyi katseeni lippuumme.
Ei koskaan aikaisemmin ole Suomen siniristi-
lippu näyttänyt minusta niin kauniilta, kuin
täällä vapaan luonnon keskellä.

En rupea tässä kovin tarkoin selostamaan
leirilläoloamme, sillä silloin siitä tulisi kovin
pitkä juttu. Ei uskoisi, kuinka paljon asioita
saattaa mahtua kolmeenkin leirillä vietettyyn
päivään.

Pojat toimivat vuorotellen leirikokkeina ja
oppivat näin keittämään tavallisimpia ruokala-
jeja. Täytyy sanoa, että erinomaisia keitto-
mestareita Turun kuuromykkäinkoulun partio-
pojat olivatkin, sillä ruoka maistui hyvin. Eh-
käpä syy oli siinäkin, että raitis ulkoilma an-
taa ruokahalua. Pöytänä oli puulaatikko ja istu-
tuimina kivet, jotka jokainen oli kantanut itsel-
leen. Niinhän siellä istuttiin kuin mainais-
suomalaiset heimopäälliköt käräjäpaikalla.

Syvän vaikutuksen minuun tekivät pienet
rukoushetket täällä ulkona hiljaisessa luon-
nossa. Kaukana alhaalla siinti meri puiden
välistä, ylhäällä kaareutui sininen taivas. Tun-
tui kuin täällä olisi Luoja ollut paljon lähem-
pänä kuin kaupungissa neljän seinän sisällä.

Aamu elokuinen

*Oi, aamu elokuinen,
kuin kaunis olet vaan,
on kastehelmet mailla,
auringon kultaamat.*

*Ihailen viime kerran,
saa syksy maille näille,
mutt' aamu elokuinen,
se säilyy muistossain.*

F. L.

Pojatkin olivat näinä hetkinä vakavia, ei yksi-
kään näyttänyt silloin minkäänlaista välinpi-
tämättömyyttä.

Kuten jo alussa mainitsin, oli leiripaikal-
tamme mainio näköala merelle. Suuret laivat
kyntivät juhlaallisesti merta ja kuinka niitä sat-
tuikin juuri tänä aikana niin useita kulkemaan.
Välillä sattui joku purjealus näköpiiriin.

Siirrynpä takaisin leiritoimintaan. Lippu las-
kettiin auringon laskiessa ja kello 10 menivät
pojat telttoihin nukkumaan. Ei kuitenkaan
kaikki. Yksi jäi vartioimaan leiriä. Tunnin
perästä hän herätti toisen ja paneutui itse le-
volle. Näin sai pojista jokainen toimia leirin
vartijana. Päivän käreiden jälkeen vallitsi pai-
kalla täydellinen hiljaisuus. Vartija vain yksin
valvoi lämmitellen nuotion hohteessa.

Lauantaina kävimme koko joukko rantakal-
leilla ottamassa auringonkylpyä ja uitiin siellä
myöskin, vaikka merivesi oli vielä verraten
kylmää.

Leirimme onnistumiseen vaikutti suuresti
myöskin se, että Sampan talon isäntäväki oli
meille ystävällinen. Käskipä talon emäntä
koko joukon sunnuntai-aamuna taloon kah-
ville. Kävimme vielä katsomassa talon karjaa.
Toinen hevosista oli ulkona ja pojat tuntuivat
siitä kovasti pitävän, tarjoten sille leipää. Tuli
siinä mieleeni eräs partiolain pykälä: Partiolai-
nen on eläinten ja muun luonnon ystävä.

Sunnuntaina päivällä täytyi jo ruveta purka-
maan leiriä. Teltat käärittiin kokoon, lippu
laskettiin alas, leirialue puhdistettiin ja sii-
vottiin perinpohjin, ainoastaan keittonuotio-
paikka jätettiin isäntäväen toivomuksesta en-
tiselleen. Tavarat kuormattiin rattaille ja niin
sitä lähdettiin paluumatkalle. Isäntä lähti he-
vosella saattamaan meitä laivarantaan. Hy-
västi ihanat leiripäivät, toivottavasti vielä pa-
laamme samoille paikoille syksyllä.

"Hirvensalo" höyräsi Artukan laituriin, ta-
varat nostettiin laivaan ja paluumatka alkoi.
Tultiin Aurajoen suulle ja jo kuljettiin ohi Tu-
run linnan. Siinäpä niitä olikin laiturissa sa-
moja laivoja, joiden näimme kyntävän Airis-
ton selällä Turkua kohti.

Aimo Kangas.

Haavojen sitomista harjoitettiin Ruissalon leirillä

TYTTÖJEN LEIRILLÄ RUISSALOSSA

Samaan aikaan, kun Turun k. m. koulun
partioijat olivat leirillä Satavassa, vietimme
me, koulun partiotytötkin, kolme kaunista päi-
vää omalla leirillämme Ruissalossa.

Emme uskaltaneet yökylmän takia yöpyä
telttoihin, vaan majoitimme Ruissalon kansa-
koululla, jonka olimme ilmaiseksi saaneet käy-
tettäväksemme. Aloitimme päivämme lipun-
nostolla ja aamurukouksella. Sen jälkeen me-
nimme mereen uimaan. Vaikka oli vasta
toukokuu, oli vesi jo niin lämmintä, että arim-
matkin uskalsivat uida. Osa tytöistä piti sillä
aikaa huolta aamupuuron keitosta. Sen syö-
tyämme harjoitelimme partiotaitoja, m. m.
siteiden ja lastojen laittoa sekä leikimme
partioleikkejä. Päivällisen jälkeen oli satutunti
tai puhui joku johtajista meille vakavampia
asioita. Kerran pidimme maamerkkikilpailun.
Sinivuokat voittivat, mutta eivät valkovuokot-
kaan olleet paljoa huonompia. Retkeilimme
myös lähiympäristöön, kävimme m. m. Ruis-
salon näkötorjissa, mistä näimme koko Turun
kaupungin. Iltaisin vietimme iltanuotiota piha-
kallioilla. Paistoimme samalla tikun nenässä
makkaroita, mitkä vallan sulivat suussa. Päi-
vämme loppui lipunlaskuun ja iltahartauteen.

Leiri jätti hauskan muiston meihin kaikkiin
mukanaolleisiin.

S. P.

RETKEILYSELOSTUS

Ahertajat ja Turun Tulukset tekivät ensim-
mäisen suunnistautumisretkensä Uittamolle
lokak. 10 p:nä 1936. Järjestäytyttiin riveihin
koulun pihalle klo 13. Sitä ennen oli ahkerasti
harjoiteltu maamerkkejä ja partiolaisille oli
annettu suunnistautumisohjeita.

Retkeä suosi mitä ihanin syysilma ja mieli
virkeänä lähdettiin astumaan lyhintä tietä kau-

pungin ulkopuolelle kohti Heikkiän mäkeä.
Taivas kaareutui korkeana ja kirkkaana, ei
näkyntä uhkaavia pilviä taivaan rannalla. Vain
syksyn värikylläiset metsät houkuttelivat luok-
seen, ja saivat partiolaiset kiirehtimään askelei-
taan.

Tie kulki erään lehtipuita kasvavan kummun
ohi. Johtajan kehoituksesta poikettiin kum-
mulle ja retkeilijät hämmästyivät nähdessään
edessään vanhan haudan tuuheiden puiden
varjossa. Alettiin tutkia hautakivessä olevaa
kirjoitusta, mutta ajankuluttamasta kirjoituk-
sesta oli vaikea saada selvää. Silloin johtaja
selitti, että tässä oli haudattuna eräs nuori äiti,
joka tällä paikalla oli joutunut tulipalon uhriksi
pelastettuaan ensin pienet lapsensa joutumasta
tulen saaliiksi.

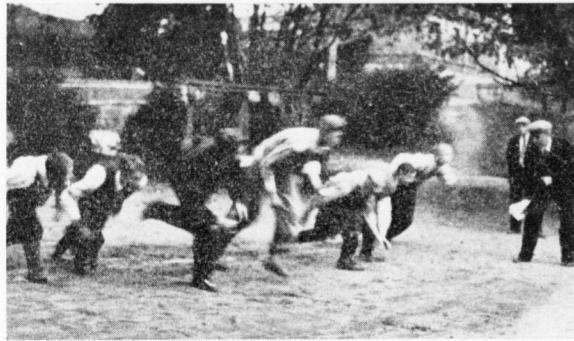
Mieli alkoi jo kääntyä vakavaksi, mutta sil-
loin johtaja osoitti ikivanhoja lehtipuita, jotka
humisivat haudan ympärillä. Alettiin niitä tut-
kia ja koottiin muutamia lehtiä, jotka päätet-
tiin kuivattaa ja kiinnittää partiovihkoon muis-
toksi.

Matkaa jatkettiin eikä kestänyt kauvan,
kun jo saavuttiin Uittamon rantaan. Syksyi-
sen luonnon kauneus sai partiolaiset aluksi
kokonaan valtoihinsa, mutta pian ajatukset jo
siirtyivät toisaalle. Kiireesti otettiin eväs-
paketit esille ja asetettiin rantakallioille aterioi-
maan. Tuskin tarvinee mainita miten hyviltä
voileivät maistuvat kävelyn jälkeen. Näkö-
alaakin ihailtiin. Kaunis oli salmi auringon
paisteessa. Laimeet liputtivat hauskaasti vasten
kallioita, mutta vielä houkuttelevammalta näytti
kumpuileva metsikkö kallioineen ja laaksoi-
neen. Maasto oli aivan kuin luotu partioimista
varten, ja siksi tänne oli tultukin. Nytpä
pantiin partiolaiset koetukselle tunsivatko he
maamerkit. Leikki alkoi. Johtajat piilottivat
kirjeitä, joissa oli tärkeitä tiedonantoja ja valp-
paat partiolaiset seurasivat maamerkkien osoit-
tamaa suuntaa samoten kummulta kummulle
ja kalliolta toiselle etsien kirjeitä. Paljon vai-
keuksia näytti tämä leikki aluksi tuottavan,
mutta sitä suurempi oliikin ilo, kun tärkeät
kirjeet löydettiin.

Vielä leikittiin muitakin partioleikkejä, mutta
hauskimpana pitivät varsinkin "Tulukset" ma-
amerkkien seuraamista. Ei olisi mitenkään
vielä maltettu palata takaisin, mutta retkeili-
jät odotti vielä toinenkin hauskuus samana
päivänä. Opettaja Nyström oli nimittäin kut-
sunut oppilaansa jäähyväisjuhlaan koululle klo
5, eikä kukaan tahtonut myöhästyä tästä tilai-
suudesta, ja niin täytyi jättää Uittamon haus-
kuudet.

Kotimatalla ajatukset askartelivat yhä vielä
maamerkeissä ja päätettiin pian tehdä uusi
retki Uittamon luonnonihanille rannoille.

L. V.

„Paikoillenne! – Valmiina! – Nyt!“

Partiolaiset harjoittavat urheilua Turun kuuromyökkäinkoulussa.

KERTOMUS TURUN KUUROMYKKÄINKOULUSSA TOIMIVAN PARTIOJÄRJESTÖN "TURUN TULUSTEN" TOIMINNASTA LUKUV. 1936—37

"Turun Tulukset"-järjestö päätettiin perustaa Turun kuuromyökkäinkoulun partiojärjestöjen perustavassa kokouksessa 15 p:nä syyskuuta 1936. Järjestön johtajaksi valittiin opettaja Aimo Kangas ja sihteeriksi opettaja V. A. Tamminen. Vanhempien neuvostoon kuuluvat johtaja Urho Kierimo, rouva Alli Seppälä ja opettaja Santeri Seppälä. Järjestön kassa on "Ahertajat"-järjestön kanssa yhteinen ja rahastonhoitajana on toiminut opettajatar Irja Nissinen.

"Turun Tulukset"-järjestö kuuluu alaosastona "Siniisiin Partiopoikiin, Suomen N.M.K.Y:n ja Seurakuntien Partiolittoon" ja jakaantuu kahteen vartiioon, Ilves- ja Hirvi-vartiioihin, joista toiseen kuuluu 6 ja toiseen 7 poikaa. Jäsenmäärä on siis yhteensä 13.

Koulun asuntolasta olemme saaneet yhdessä "Ahertajat"-järjestön kanssa käytettäväksemme oman huoneen.

Kokoukset ovat olleet miltei yksinomaan järjestökokouksia, joista järjestön johtaja on huolehtinut, koska vartiojohtajat ovat vielä olleet liian tottumattomia omia vartiointensa kokouksia pitämään. Kokoon-tumispäivät ovat tavallisesti olleet tiistai ja perjantai.

Syksyllä alettiin harjoitella III luokan merkivaatimuksia, joita harjoituksia jatkettiin edelleen kevtlukukaudella. 15. 4. 1937 suorittivat 12 poikaa edellämäinimitet vaatimukset ja saivat merkkinsä annettuaan partiolupauksen 17. 4. 1937. Toukok. 20 p:nä suoritti vielä yksi poika III luokan merkkivaatimukset ja teki partiolupauksensa.

"Siniisten Partiopoikien" varapuheenjohtaja pastori Leo R. Böök tarkasti järjestömmen 10. 4. 1937. Sitäpaitsi on järjestömmen kokouksessa vierailut tarkastaja J. K. Palomaa.

"AHERTAJIEN" VUOSIKERTOMUS

Viime syyskuussa perustettiin koulussamme partiojärjestöt, joista tyttöjen järjestölle annettiin nimi "Ahertajat". Neidit Roos ja Puustinen opettivat partiotyttöjä. Kokouksia pidettiin kerran viikossa partiokolossa asuntolassa. Niissä opittiin partiolaki, -lupaus, ja tunnus, maamerkit, käsikomento, so. mujen tekemistä, haavojen sitomista, runot Siniristiippumme ja Partiotyttöjen marssi. Kokousten lopussa on leikitty hauskoja partioleikkejä.

Partiolaiset ovat järjestäneet 2 partiojuhlaa, toisen tammikuussa ja toisen huhtikuussa. Niissä on ollut puheita, runoja, kertomuksia, kuvaelmia, kuva-arvoituksia, kilpatehtäviä y.m.

17 p:nä huhtik. oli partiolaisten lupausantamisyjuhla. Sinne tuli partiojohtajia Helsingistä ja Turusta ja myös muita kutsuvieraita. Rukouksella oli koristettu. Me marsimme saliin ja seisoiimme rivissä. Helsingiläinen partiojohtaja puhui meille vakavasti ja me annoimme partiolupauksen. Me saimme III luokan merkit ja kaulahuivit partiojohtajalta. Neiti Roos rukoihi meidän kanssamme. Monet partiojohtajat lausuiivat meille tervehdysanoja muitten järjestöjen puolesta. — Sitten valokuvaja otti kuvan meistä.

Olemme tehneet 5 retkeä nimittäin Littoisiin, Uittamoon, Harittulaan, Hirvensaloon ja Ruissaloon.

Laskiaisena me hiihimme Harittulan maalaistaloon. Siellä joimme kahvia leivän kera ja hiihtelimme ympäristön kukkuloilla. Meillä oli hauska laskiaisretki. — Littoisiin teimme suunnistautumisretken kompassin avulla metsän läpi. Oli kaunis sunnuntaipäivä. Meillä oli mukanaamme evästä. Littoisiin on 8 km. Turusta. Siellä on koulunopettajan neiti Liljefors'in huvila lähellä Littoisten järveä. Siellä

"Turun Tulukset" ovat osallistuneet yhteisiin partiojumalanpalveluksiin kuulevien kanssa kerran syyslukukaudella ja kerran kevtlukukaudella.

Juhlia on ollut kaksi

Retkiä on tehty 3, kerran talvella ja 2 kertaa keväällä.

Järjestö oli 3-päiväisellä leirillä 21. 5.—23. 5. 1937 Satavassa Sampan talon maalla. Turussa toimiva partiojärjestö "Auran Tähtipojat" lainasi hyväntahtoisesti kolme 7-hengen telttaa käytettäväksemme, muonituksen saimme osittain koulun puolesta ja osan toivat pojat mukanaan. Matka- ja tavarainkuljetuskustannuksiin osallistuivat osaksi koulu ja osaksi muutamat opettajat.

Aimo Kangas,
järjestön johtaja.

Porvoon kuuromyökkäinkoulun partiolaisia.

HAUSKA PÄIVÄ PORVOON KUUROMYKKÄINKOULUSSA

Iloinen partiolainen pitää luonnosta. Hänen mielensä tekee leirielämään ja retkeilyihin. Valitettavasti kuurot partiolaiset eivät tähän asti vielä ole saaneet osallistua kesäleiriin. Retkeilyjäkin järjestetään sangen harvoin. Lukukauden aikana ei ole paljon aikaa tällaisiin tarkoituksiin. Ja kesäksi kaikki oppilaat matkustavat kotiseuduilleen. Mutta sitä suurempi on ilo kun tiedotus kuuluu: "Tänään saamme lähteä retkeilylle".

Suurella riemulla Porvoon kuuromyökkäinkoulun partiojärjestö: "Mäsarna" (Lokit) ja

söimme voileipämme ja leikimme kallioilla. Sitten palasimme kotia autobussilla ilmaiseksi.

Eräänä toukokuun aamuna me pääsimme Ruissaloon 3:n päivän tupaleirille. Siitä olisi niin paljon kertomista, että täytyy erikseen selostaa.

Retkillämme me opimme tuntemaan luontoa, eläimiä, kasveja ja paljon hyödyllisiä asioita.

Viime vuonna pitivät Sini- ja Valkovuokko-vartiot yhteisiä kokouksia, tänä vuonna, ne työskentelevät erikseen paitsi että meillä on kerran kuussa yhteiset ompeluseurat. Silloin juomme myös teetä ja leikimme lopuksi

Tänä syksynä teimme partioretkien Ala-Lemun suureen hedelmäpuutarhaan, 10 km Turusta. Matkalla sinne olimme katsomassa kertutarhaa, jossa oli monta kymmentä hopeakettua ja kallisarvoisia minkkejä. Ala-Lemussa oli 5000 omenapuuta ja luumupuuta. Tämän kartanon omistaa nyt konsuli Sundström. Ennen häntä oli omistajina 3 Armfeldt-nimistä sotaherraa. — Me saimme syödä omenia täällä niin paljon kuin jaksomme ja vielä panna taskummekin täyteen. Edellisenä yönä oli myrsky raivonnut ja maassa oli nyt monta tuhatta omenaa. — Me kiitimme puutarhan omistajaa ja lähdimme tyytyväisinä Turkuun takaisin.

Sini vuokko.

"Borggossarna" (Porvoon pojat) ottivat vastaan tämän tiedon lokakuun 5 päivänä klo 10. Väliaikana jaettiin puvut ja aamiaisen jälkeen täsmälleen klo 1/2 12 kaikki olivat valmiit. "Porvoon pojat" ovat innostuneita ja taitavia jalkapallonpelaajia. He tahtovat harjoitella urheilukentällä. Valitettavasti ei kukaan heistä ole taitava taloustöissä. Tämän takia heidän täytyi jäädä juomaan kahvia asuntolaansa. Tämä ei ole yhtä hauskaa kuin kahvin keittäminen ulkona. Varmasti "Porvoon pojat" lähitulevaisuudessa oppivat keittämään kahvia ja yksinkertaista mutta hyvää ruokaakin, sillä hyvä mies tulee toimeen omin neuvoin.

Mutta "Lokit" lähtivät seikkailemaan. Kahvipannu, vesikannu, eväspussi ja puusäkki mukanaan lähtivät he iloisina Porvoon joen rannalle... Täällä he vilkuttivat miehelle, joka oli joen toisella puolella faneeritehtaan läheisyydessä. Hänellä oli hyvä soutuvene. Hän soutei "Lokit" joen yli! Pienet oppilaat ja Inez tati olivat tulleet katsomaan partiolaisten lähtöä. He huiskuttivat ystävällisesti meille, mutta taisivat hiukan kadehtia meitä, kun me nauraen ja riemuiten soudimme kahvipannu ja eväspussi mukanaamme. Oli sangen rasittavaa kävellä kahden km:n pituinen tie Kokoniin, joka oli matkan päämääränä. Kahvipannu ja vesikannu eivät painaneet paljoa, mutta eväspussi ja puusäkki olivat painavia. Kolme partiolaista ahertti ja kantoi yhdessä sitä, niin että hiki valui. Mutta hauskaa oli! Pari kertaa lepäsimmekin. On vaan hauskaa kantaa ja työskennellä. Siitä ruumis voimistuu, ellei liiaksi rasita itseään, vaan välistä levähtää.

Tienviitta, joka oli varustettu sanalla: Kokon, osoitti että olimme perillä. Sitten kuin olimme valinneet keittopaikan, asettaneet tavarat sopivalle, varjossa olevalle, paikalle ja päättäneet mitä jokaisen tulisi tehdä, tuli 15 minuutin lepoaika. Oli kaunista nähdä keittämisen kaislikon huojuvan välkkyvässä sinisessä vedessä.

Kun lepoaika oli kulunut loppuun, jokainen meni työhönsä. "Langan", Sola ja Snurre, jotka olivat III:n luokan partiolaisia, keitti-

„Borggossarna" (Porvoon pojat) ovat innokkaita jalkapallonpelaajia.

vät kahvia. Oli hyvä että puusäkki oli mukana, vaikka sen kantaminen olikin ollut raskasta, sillä Kokonissa ei ollut yhtään puita. Tuli savusi hirmuisesti. Kokit näyttivät nenänsä ja yskivät, kyynelöt valuivat ja silmät kirvelivät kovasti. "Langan", Sola ja Snurre kestivät, kunnes kahvi oli valmista, sillä partiolainen on kestävä.

Alokkaat saivat jonkun aikaa leikkiä tasaisella ruohikolla, jolla vielä oli kaunis vihreä värinsä. Sitten Mollan ja Maja lakaisivat kuituneita lehtiä ja taittuneita oksia huvimajasta, jossa aijomme juoda kahvia. Gullan ja Bibbi panivat pöydälle kuppeja, sokeria, kermaa, voileipiä, pullia ja pikkuleipiä. Kahvipöytä koristettiin vihreillä lehdeillä. Se näytti hauskalta ja juhlaiselta. Savusta punasilmäisiä tulivat keittäjät kantaen nokista, kuumaa ja tuoksuavaa kahvipannua. Miten hyvältä maistuikaan saada kahvia pullan ja voileivän kera. Kaikilla oli nälkä ja kaikki olivat tehneet työtä ruokansa edestä. Orava hyppi suuressa kuussa läheisyydessämme. Se oli nopea ja hauska ja sievä.

Gugu ja Jane pesivät astiat. He hakivat vettä kaivosta. Vasta kun he palasivat, toiset saivat poistua kauemmaksi, sillä Dodo ja Pater pelkäsivät että he putoaisivat kaivoon.

Kaikki kokoontuivat sitten Kokonvuoren kukkulalle. Täältä meillä oli mitä kaunein näköala yli seudun. Idässä näimme Porvoon joen ja Porvoon kaupungin, kauniine vanhoine tuomiokirkkoineen ja kaupungin pohjoisosassa näimme ranta-aittoja. Kuuromyökkäinkoulu sijaitsee kaupungin eteläosassa. Kuuromyökkäinkoulun toisella puolella maaseudulle päin, jokirannan läheisyydessä huomasimme useita tuttuja paikkoja. Lähinnä koulua on Anäs, kaupunginjohtaja Brunbergin talo. Anäs on hiihtokilpailujemme, niinkutsuttujen Anäs-kilpailujen päämäärä, laskiaistiistaina. Aunelan mäelle joka sijaitsee vähän kauempana, saamme välistä kävellä. Vielä kauempana on Partiovuori. "Lokit" ovat tehneet kaksi retkeilyä sinne, toisen N. N. K. Y:n partiotyttöjen kanssa, johon kuuluu kuulevia partiolaisia. Niemellä on rouva Schötten huvila. Sinne olemme myöskin tehneet retkeilyä. Noin 3 kilometriä kaupungin ulkopuolella on Vappuvuori, joka myöskin on hauska retkeilypaikka. Aivan läheisyydessä on sekä puita että vettä ja metsässä on hauskoja keinuja. Kerran olimme koko päivän Vappuvuorella keitimme sekä kahvia että päivällistä siellä Kokonin länsipuolella Kräkönin ohitse kulkee kaunis laivakulkureitti Helsinkiin. Reitin länsipuolella on Tokkiksen puuvanuketehdas ja oikealla puolella on Hammarin työväenasunnat. Molemmissa paikoissa on hyvät satamat. Suuret alukset las-

„Mäsama" (Lokit) retkeilyllä.

taavat täällä puuvanuketta ja puutavaroita, viädäkseen ne ulkomaille esim. Englantiin.

Parempaa retkeilyilmää emme olisi voineet saada. Vaaleansininen kirkas taivas ja kaunis auringonpaiste vaikuttivat että maisema näytti melkein keväiseltä. Ilma oli kevyt ja raitis täällä vuorella. Hengitimme syvään puhdistaksemme keuhkomme kaikesta kaupungin tomusta. Tuntui niin ihanalta. Raittiista ilmasta ja auringosta ihminen saa voimia ja terveyttä. Mitä korkeammalle päästiin, sitä puhtaampi ja terveellisempi ilma oli. Pater ja Dodo kertoivat matkastaan Skandinavian maihin viime kesänä sekä tunturiuonosta ja tunturiretkeilyistä. He toivat myöskin terveisiä Vänersborgin, Lundin ja Tukholman kuuromyökkäkoulujen oppilailta. Olimme iloisia Ruotsin, Norjan, Tanskan ja Suomen välisestä ystävydestä.

Tällä kertaa ei jäänyt aikaa leikkeihin eikä partioharjoituksiin. Kaikki auttoivat astioiden pakkaamisessa ja kaikki tarkastelevat ettei mitään ollut jäänyt. Kaikki paperipalaset otettiin mukaan. Partiolaisen tulee aina olla siisti! On rumaa ja huolimattonta jättää roskia retkeilypaikoille. Keitopaikalla pysähdyttiin ja kaikki huomasivat, että Dodo oli kaatanut riittävästi vettä hällöksen päälle. Tuli ei enää voinut syttyä. Tuli on aina huolellisesti sammutettava. Muuten syntyy helposti tulipalo.

Kotimatka meni nopeammin kuin matka Kokoniin, sillä puusäkki oli nyt tyhjä. Kahvi oli juotu viimeiseen pisaraan asti ja myöskin kaikki voileivät oli syöty. Kuormat olivat nyt keveämmät.

Vähän väsyneinä, mutta kuitenkin iloisina pysähdyimme vanhan asuntolan eteen. Ennenkuin erosimme, sanoimme kaikki reippaasti ja täydestä sydämestämme: "Partiolainen pitää aina mielensä rohkeana!

"Lokit" ja "Porvoon pojat" lähettävät lo-puksi parhaan partiotervehdyksensä suomenkielisille tovereilleen ja toivottavat heille iloa ja menestystä heidän työssään.

Dodo.

KUUROMYKKÄIN AVIOLIITTO

Avioliittolaki määrää, että kaksi syntymästään kuuroa henkilöä eivät saa mennä keskenään avioliittoon muutoin kuin presidentin luvalla. Mutta jos jommankumman kuurous on myöhemmältä ajalta, ovat he esteettömät menemään avioliittoon toistensa kanssa.

Tähän asti on asia aivan selvä. Ja kun syntymästään kuuroja on varsin vähän, pitäisi kuurouden kuuromyökkäin avioesteena tulla esille verrattain harvoin.

Mutta käytännössä on asia toinen. Kuuromyökkältä vaaditaan lääkärin todistus siitä, että hän on syntymästään ollut kuuleva. Eikä edes kelpaa muiden kuin valtion tai kunnan palveluksessa sillä hetkellä olevain lääkärin antama, vaikka käsitykseni mukaan ei pitäisi olla olemassa minkäänlaista asiallista syytä, joka aiheuttaisi sen, että vain osa lääkärikunnasta voisi tällaisen todistuksen antaa. Yksinomainen syy lieneekin siinä, että lain kirjain määrää niin. Miksi taas laki on saanut juuri tuon sanamuodon, jää ainakin allekirjoittaneelle käsittelemättömäksi.

Muistaakseni ei ainoakaan lääkäri, jonka kanssa olen joutunut tekemisiin kyseellisen todistuksen hankkimisasiassa, ole ollut selvillä siitä, minkälainen todistus kuuromyökkälle on avioliittoa varten annettava. Tämä todistaneekin sitä, ettei siis valtion ja kunnan palveluksessa olevia lääkäreitä ole millään erikoisella tavalla tähän todistuksen antamistehtävään valmistettu.

Mutta toisessakin suhteessa tuntuu lääkärin todistuksen vaatiminen lepävään melko heikoilla perusteilla.

Toimeni vuoksi kuuromyökkäin pappina olen joutunut monen kuuromyökkäin avioliittoasian kanssa tekemisiin. Kuitenkaan ei ole muistini jäänyt ainoatakaan tapausta, jolloin lääkäri lääketieteellisin keinoin olisi kyennyt määräämään, milloin joku tutkittava on kuulonsa menettänyt, ennen vaiko jälkeen syntymänsä. Tällä en halua väittää, ettei se ehkä joissakin tapauksissa olisi mahdollista. Mutta käsitykseni on, että lääkäri tässä asiassa kykenee todistamaan lääkärinä varsin vähän. Jos kuuromyökkäin oikeus päästä keskenään avioliittoon tehdään riippuvaksi siitä, että lääketieteellisesti on todistettu heistä jommankumman tulleen myöhemmin kuuroksi, merkitsee se nähdäkseni sitä, että useimmilta kuuromyökkäiltä käytännöllisesti katsoen on riistetty oikeus aikomaansa avioliittoon. Menettely on kylläkin lain kirjaimen mukainen, mutta ei vastaa sen tarkoitusta. Ja kohtuutonta on asettaa kuuromyökkäille sellaisia avioesteitä, jotka johtuvat yksinomaan muodollisista eikä asiallisista syistä.

Voimassa olevat lakimääräykset siitä, miten kuuroutuminen on avioliittoon menemisen yhteydessä selvitettävä, osoittavat myös omalta osaltaan selvästi, mihin joudutaan, kun kuuromyökkäin koskevia asioita ratkaistaan ilman riittävää tämän alan asiantuntemusta.

Kuuromyökkäin koulut opettajineen edustavat tässä asiassa paljon suurempaa asiantuntemusta kuin lääkäri konsanaan. Kuuromyökkäin parissa toimiva henkilö voi monessa tapauksessa jo pelkästään kuuromyökkäin puheesta päättää, onko kysymys synnynnäisestä vai myöhemmin kuuroutuneesta. Sitäpaitsi kouluilla on tilastolliset tiedot oppilaistaan.

Älköön kuuromyökkäiltä vaadittako sellaista, mihin kuulevatkaan eivät kykene. Ellei korjaus asiassa ole muuten mahdollinen, on kohtuullista, että laki siltä kohdalta korjataan.

Otto A. Myyryläinen.
(Uusi Suomi 31. 10. -37.)

KOTKAN JUHLIEN LÄHESTYESSÄ

Toisessa paikassa olevasta ilmoituksesta huomaamme että Kotkan kuuromyökkäin yhdistyksen juhlissa on runsassisältöinen ohjelma. On varmaa, että juhlissa vierailijat saavat aivan tarpeeksi näkemistä. Sillä yksinpä Enso-Gutzeitin teollisuuslaitoksissa käynti varmasti jää hyvin monen matkustajan mieleen pitkäksi aikaa. Kuten edellisessä numerossa on sanottu, ovat mainitut teollisuuslaitokset suuresti laajennetut parin viime vuoden aikana. Eräs osasto (Lipeänvalmistus) on tunnettu erikoisen vahvasta hajusta. Sanotaan että se haju on meillä kotkalaisille kuin Illodiini influensaa vastaan. Siis hyvää! Juuri siinä valmistusosastossa työskentelee useita kuuromyökkämiehiä. Toiset ovat noin 30 vuotta olleet samassa paikassa, joten sopii matkustavan yleisön tutustua juuri siihen osastoon.

Sitten sopii silmäillä erällä hyvillä näkö-

KUUROJEN KALENTERI 1938

ilmestyy piakkoin, sisältäen paitsi almanakkaosastoa, tiedot yhdistyksistä ja niiden osotteista, ohjeita yhdistysten johtohenkilöille y.m. Sidottuna kauniisiin, vahvoihin kansiin, maksaa ainoastaan Smk. 5:— Postimaksu Smk. 1:— kpl. liitettävä mukaan. Ellei rahaa seuraa tilausta, tapahtuu lähetys postiennakolla.

Tarmokkaita, luotettavia myyjiä otetaan. Palkkiot 1—10 kpl. 10%, sitä suuremmista 15%.

Kalenteri avustaa k.m. Olympialaismatkarahastoa!

alapaikoilla Kotkan ympäristöä. Teollisuuslaitoksia on niin taajaan. Uusia nousee ehtimiin. Niinpä nyt parhailaan on rakenteilla aivan kaupungin läheisyydessä, uusi valtavan suuri teollisuuslaitos, joka on yhtä iso kuin Kaukopään tehdas. Mutta täälläpä silloin on Suomen korkein savupiippu, 150 metriä korkea. Ja sellaisesta jättiläisestä ovat kotkalaiset ylpeitä.

Ne jotka haluavat matkustaa Kotkan juhille ja myös tahtovat saada halvempia asuntoja, ilmoittakoon saapumisestaan allekirjoittaneelle muutamia päiviä ennen os. Kotka Tiutinen, jotta heille voitaisiin järjestää 50 % alennus rautateillä on myönnetty. Katsokaa tarkoin lokakuun numerossa olleita ohjeita. Tervetuloa!

E. Mattila.

Urheiluosasto

50 vuotta täytti tunnettu hiihtäjämme Nestor Vänni syyskuun 9 p:nä Kyröskoskella. Hän on Suomen k.m. hiihtäjistä vanhimpia. Korkeasta iästään huolimatta hän ottaa vielä osaa hiihto- ja pyöräilykilpailuihin kuulevien kanssa. »Tampereen K.m.-Urheilijat» lahjoitti hänelle tina-maljan merkkipäivän johdosta.

Lahden Kuurot Urheilijat toimeenpanevat pikkujoulun 4 p:nä joulukuuta kello 18.30 (1/2 7 i.p.) Lahden Lyseolla. Ohjelma on monipuolinen.

Huom! Joulupukki tulee. Tervetuloa.

Tampereen K.m. Urheilijat järjestävät tavanmukaisen pikkujoulun vaihtelevalla ohjelmalla jouluk. 4 p:nä klo 19 Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa, Kyttilänkatu 8. Tilaisuudessa jaetaan palkinnot vuoden kuluessa pidetyistä kilpailuista. Lopuksi karkeloa. Tervetuloa!

Maaseudulla olevia jäseniä pyydetään ystävällisesti suorittamaan tämän vuoden jäsenmaksunsa osoitteella: Rouva Martta Katainen, Tampere, Kyttilänkatu 8. Uusia jäseniä otetaan mielihyvin vastaan. Liittyykö seuran jäseneksi, vaikka ette itse urheilisi, koska siten kannatatte sen toimintaa. Johtokunta.

Turun Tulusten syyskilpailuissa 5-ottelussa, saatettiin seuraavat tulokset:

50 m juoksu: 1) Toivo Silta (Ilves-vartio) 7,2 sek.;

Irtileikattava. Lähetetään avoimessa kurossa 50 p. merkillä varustettuna os. Kuurojen Kalenteri, Helsinki, Liisankatu 27. E. 10.

Allekirjoittanut tilaa kpl. KUUROJEN KALENTERIA. Maksu seuraa postiosoitukseksi, tilitetään ennen tammikuun 31 päivää 1938.

Nimi:

Ammatti:

Osote:

2) Osmo Entelä (Hirvi-vartio) 7,6 sek.; 3) Tuure Valenius (Ilves) 7,7 sek.; 4) Esko Eskola (Ilves) 8,0 sek.

Kuulantyyntö: 1) T. Silta 12,30; 2) Ossi Laurikainen (Hirvi) 10,20; 3) Jaakko Mäkinen (Ilves) 9,90; 4) O. Entelä 9,73.

Pituushyppy: 1) O. Entelä 481; 2) T. Vallenius 420; 3) T. Silta 415; 4) E. Eskola 395.

Keihäänheitto: 1) T. Silta 33,90; 2) J. Mäkinen 31,44; 3) E. Eskola 28,72; 4) O. Entelä 27,85.

Korkeushyppy: 1) O. Entelä 144; 2) T. Silta 137; 3) T. Vallenius 135; 4) J. Mäkinen 135.

Voittajana kilpailuista suoriutui Ilves-vartio (viiden parhaan pistemäärä laskettuna T. Silta, J. Mäkinen, T. Vallenius, E. Eskola ja V. Rovio) yhteensä 1296,80 pistettä, 2) Hirvi-vartio (O. Entelä, O. Laurikainen, E. Nordberg, A. Voimala ja K. Tuominen) yhteensä 1112,97 pistettä.

Eniten pisteitä poimi T. Silta 308,87 pist., 2) O. Entelä 287,79 pist., 3) J. Mäkinen 262,95 pist., 4) T. Vallenius 256,90 pist., 5) E. Eskola 254,98 pist.

Palkinnot jaettiin koulun toveriyhdistyksen illanvietossa, jolloin lopuksi kohotettiin 3-kertainen eläköön-huuto urheilua harrastaville partiopojille. Aimo Kangas.

Tietoja kotimaasta

60 vuotispäiväänsä vietti lokak. 19 p:nä Kokemäellä nti Anni Sallgén lukuisan sukulais- ja ystäväpiirin seurassa. Sukulaiset olivat runsanlukuisina saapuneet päivän sankarin vieraanvaraiseen kotiin esittämään onnittelujaan iloiselle ja aina tyytyväiselle isänmaan tyttärelle, tuoden kukkia ja lahjoja.

Kiikan »Heffata»-yhdistyksen nelihenkinen lähetystö toi uskolliselle monivuotiselle jäsenelle puolitusinaa kausi- ja haarakoita. Juhlapäivänä luontokin loisti aurinkoisena kausina, niinkuin tahtoisi myöskin ottaa osaa onnittelemiseen uskollisen ja nöyrän tyttären täyttäessä 60 vuotta. Päivä kului rattoisasti lauluihin, puheihin ja virvokkeita nauttien. Vasta illan saapuessa osa vieraista lähtivät paluumatkalle. 24 p:nä saapuivat porilaiset toverit onnittelemään päivän sankarin kotiin toivottamaan 60 vuotta täyttäneelle »Elämää vielä monta hyvää, tumman tuskan suurta syvää, joiden kautta kulkee tie elon onneen, sekä vie maiden alhosta, meidät taivaan kunnaihin, ikivehreisiin!»

Anni Sallgén on isänsä kanssa asunut Kokemäellä hoidettuna isää 36 vuotta tyttären hellällä uupumattomalla rakkaudella, aina iloisena ja nöyränä. Siksi hän isänsä kuoltua nauttii ystäviensä, paikkakuntalaistensa ja toveriensa suurta kunnioitusta. Kokemäen kunta kunnioittaen uskollisen monivuotisen kirkkonsa kanttorivainajan muistoa, antoi hänen tyttärensä asua rauhassa isänsä lahjoittamassa rakkaassa kodissaan. Anni Sallgén on kodissaan kuin äiti kaikille Suomen kuuromykille, jotka sinne tulevat särkynein sydämin lohtua, voimaa ja apua etsimään. Hän on aina valmis ottamaan osaa toveriensa suruun tai iloon, neuvon, varoittaen ja näyttäen tietä ainoan turvan, Jeesuksen luo. Hänen, pieni satavuotias, rakas kotinsa on hyvä turvapaikka murheellisille ja väsyneille tovereille. Siellä levähdetään ja saadaan uutta voimaa, uutta uskoa yhdessä vietetyistä

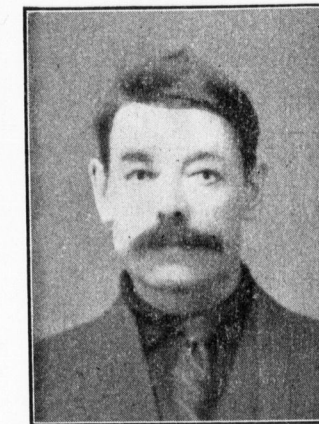

hetkistä Jumalan kalliin sanan ääressä ja rukouksessa. Toverit nähtyään Anni Sallgénin uskon varmuuden ja hänen ilonsa ja rauhansa, lähtevät voimistuneena ja lohdutettuna hänen kodistaan, kiittäen taivaallista Isää rakkaasta ystävästään ja hänen siunatusta kodistaan. Toivotamme Anni Sallgénille, rakkaalle ystävälemme kaikkea hyvää ja Korkeimman siunausta, että hän saisi elää vielä monta vuotta iloksi ja siunaukseksi tovereille ja hänen elämänsä iltapäivä olkoon onnekas ja kaunis.

»Kiitos kylvyöstä raskahasta kylvömiesi!
Ikuisuuden aitan eessä vasta päättyy tiesi.

Kylväjä sä uuras, uupumaton,
kylvä yhä!
Versoo vilja katoamaton,
kylvö pyhä.»

I. N

Nikolai Söyryng.

voen samalla jälkeenjäävien seuraavan hänen esimerkkiään. Vainajaa haudaan laskettaessa lauloivat pastori Karhu ja herra Strömsholm, minkä jälkeen hautakumpu peittyi lukuisilla omaisten, ystävien ja työtoveriensa seppeleillä. Seppeleitä laskivat m.m. seuraavat: Omaisets, Isak Tarkan perhe, O. Savolan perhe, Antti Mäen perhe, Puuvillatehtaan seppeleen laski herra Blomroos kiittäen vainajaa monikymmenvuotisesta uskollisesta työstä. Samoin laskivat seppeleitä Vaasan Kuuromykkäinyhdistys, Vaasan Kuuromykkä-Urheilijat, Puuvillatehtaan värjäämön työtoverit, Sandströmin sisarukset, J. Leivon perhe ja monet muut.

(Irtileikattava ja lähetettävä os. KUUROMYKKÄIN JOULU, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Tulee avonaisessa kurossa 50 p:n postimerkillä.)

Allekirjoittanut haluaa saada kpl. *Kuuromykkäin Joulua* myytäväksi. Maksun sitoudun lähettämään kirjatussa kirjeessä / postiosoitukseksi ennen joulukuun 31 päivää 1937.

Nimi:

Ammatti t. toimi:

Osote (selvästi):

Lähin rautat. asema:

Haudauksen päätyttyä siirryttiin viettämään vainajan muistoa Palosaaren kirkkoon missä pastori Karhu piti hengellisen puheen ja herrat C. E. Martola ja Janne Leivo pitivät vainajasta muistopuheita. Näin päättyi taas yhden toverimme maallinen vaellus.

Siunatkaamme muistoaan. I. L.

Radiosta. Opettaja Lauri Järvi selost 26. 9. radiossa käyntiä »kuuromykkäin opinsaunassa», Oulun kuurojenkoulussa. Ensimmäinen selostettiin koulua ulko- ja sisäpuolelta, opetusta kaikilla asteilla, annettiin pieniä opetusnäytteitä sekä tutustuttiin asuntolaan ja sen elämään.

Tarkoituksena oli antaa kuuleville jonkinlainen käsitys siitä, miltä nykyaikainen kuurojenkoulu näyttää, mitä siellä opetetaan ja miten opetus tapahtuu. Esitys, joka kesti 1/3 tuntia, onnistui kaikinpuolin hyvin, ainakin niistä kirjeistä y.m. lausunnoista päättäen, joita esityksen johdosta kuuntelijoilta ja Yleisradion johdolta on koululle tullut. Radiosesityksen järjestäjät ovat tälläkin tavalla tahtoneet palvella kuurojen oppilaittensa asiaa avaamalla kuulevien silmien eteen pienen palasen kuuromykkälapsen ohdakkeista opintiestä.

ILMOITUKSIA

Kunnollinen, hyvän puhetaidon omaava

tyttö

saa paikan os.: Nestori Nieminen, Sysmä.

KIHOISSA:

Linnea Kiskola Aarne Nikula

Kurikka 9. 10. 1937. Isokyrö

Huomattavaa! Painatuskustannusten kallistumisen vuoksi on Keskushallitus päättänyt korottaa joululehtiemme hintoja 6 markkaan kappaleelta. Myyjät saavat myöskin enempi palkkiota, kuten näkyy alempana olevasta tilauslipusta. Yksitystilaukset on liitettävä tilaukseensa, jos se on 1-4 kpl. 1: - kpl. kohti postimaksuksi. 5 kpl. suuremmat tilaukset lähetetään postivapaasti. Ne yksit. tilaukset, joiden mukana ei ole rahaa, lähetetään postiennakolla. Ryhtykää myymään joululehtiämme, se on työtä omaksi hyväksenne! Siten saatte joululehtiä ahkerasti myymällä varsin kauniit joulurahat.

Pohjois-Karjalan Kuurojenyhdistys ja Itä-Karjalan Kuurot Urheilijat järjestävät *esitelmätilaisuuden* ja *pikku-joulujuhlan* Joensuussa, Pelastusarmeijan huoneustossa joulukuun 11—12 p:nä, alkaen lauantaina kello 18, monipuolisella ohjelmalla. Puhujana m.m. toimittaja Rurik Pitkänen, Helsingistä. Lisäksi elokuvanäytös. Tervetuloa!
Johtokunta.

Hämeenlinnan kuuromykkäinyhdistys viettää *pikku-Joulujuhlaansa* sunnuntaina joulukuun 19 päivänä tyttölyseossa, alkaen klo 13. Ohjelmn runsas ja monipuolinen. Pastori U. Paljakka saapuu myös. Kaikki sydämellisesti tervetulleita ystävineen!

Helsingin Kuuromykkäinyhdistys

järjestää

esitelmäpäivät

itsenäisyysjuhlan yhteydessä jouluk. 5—6 p:nä alkaen 5. 12-klo 12 omassa huoneistossa, Liisankatu 27, A:ssa. Ohjelma monipuolinen ja arvokas. Tarkastaja *J. K. Palomaa*, pastori *Urho Paljakka*, herra *Lauri Vainola* y.m. puhuvat. Myöskin pidetään joulumyyjäiset lauantaina 4. 12. klo 10—20 samassa paikassa. Ensi joulukuun 6:ntenä p:nä vietämme itsenäisyyspäivän 20-vuotisjuhlaa, jolloin toimittaja *R. Pitkänen* pitää esitelmän Sotamarsalkka Mannerheimista.

50% alennus rautateillä on saatu, joten sen vuoksi kannattaa matkustaa Helsinkiin oppia saamaan. Tervetuloa.
Johtokunta.

Esitelmäpäivät Lappeenrannassa

14 p:nä marraskuuta.

Lappeenrannan Kuuromykkäinyhdistys järjestää esitelmäpäivät, alkaen sunnuntaina 14 p. marraskuuta klo 12 Lappeenrannan Lastentarhan yläkerroksessa. Puhujaksi on lupautunut toimittaja Rurik Pitkänen.

Sydämellisesti tervetuloa läheltä ja kaukaa Lrantaan!

Älykäs ja nopealiikkeinen 16—18 v. poika

otetaan oppilaskokelaaksi kirjapainoon. Vaatimuksena m.m. hyvä äidinkielen taito ja taipumusta ruotsinkielen oppimiseen. Etusija sellaisella, jolla on omaisia Helsingissä, voidakseen oppiaikana tulla toimeen. Hakemus ja jäljennös koulutodistuksesta lähetettävä ensi tilassa os. *Toimittaja Rurik Pitkänen, Helsinki, Liisankatu 27, E 10*, jolta saa myös lähempiä tietoja.

Kotkan Kuuromykkäin yhdistyksen 30 v. juhla

Kotkan Uuden kansakoulun juhlasalissa
marraskuun 27 päivänä 1937.

OHJELMA:

- Klo 18. Kokoontuminen.
" 18.30. *Tervehdyspuhe*, past. Väinö K. Aulanko.
Lausuntaa, opettaja Arvo Vainio.
Juhlapuhe, past. Otto A. Myyryläinen.
10 minuutin tauko.
Kuorolaulua, Kotkan Lyseon poikakuoro, johtaa opet. A. Vainio.
Esitelmä: „Kuuromykkämaailma ennen ja nyt“, hra Eino Karilas.
Historiikki, hra Emil Mattila.
Kunniakirjojen jako.
Vapaa sana.
Väliaika (kahvitarjoilua).
Näytelmäesitys: „Setä“ (mukaelma).
Henkilöt: Ylioppilas Aironen *Emil Mattila*.
Tehtailija Arvelin *Osk. Liikkanen*.
Talonmistaja Pellonpää *E. Lehtinen*.
Vapaata seurustelua.
Ohjelman muutosoikeus pidätetään.
Pääsymaksu 7:—

Esitelmäpäivän ohjelma

marraskuun 28 päivänä 1937.

- Klo 11. *Tutustumisretkeily* Enso-Gutzeitin Kotkan teollisuuslaitoksissa.
" 14. *Hartausbetki* Kotkan kirkossa, past. O. A. Myyryläinen.
" 16.30. *Kokoontuminen* Kotkan Uuden kansak. juhlasaliin.
" 17. *Avaus*, yhdistyksen puheenjohtaja
Esitelmä: *David Livingstone* — Afrikan apostoli ja löytöretkeilijä, past. V. K. Aulanko.
Esitelmä: *Unkarin matkasta*, hra Eino Karilas.
Esitelmä: *Yhteiskuntaoppi*, opet. F. J. Heikkilä.
Väliaika.
Esitelmä: *Liikennekulttuurista*, pastori Otto A. Myyryläinen.
Räittäysesitelmä, pastori V. K. Aulanko.
Esitelmä: *Historiaa*, opet. F. J. Heikkilä.
Vapaata seurustelua.
Loppusanat.
Ohjelman muutosoikeus pidätetään.
Osanottomaksu 5:—

KUUROMYKKÄIN JOULU

ilmestyy marraskuussa sisältörikkaana ja runsaasti kuvitettuna. Tarmokkaat, rehelliset myyjät voivat siitä saada hyvää ansiota, sillä palkkiot ovat:

3—10 kpl. 10% eli 60 p. kpl.
11—50 „ 15% „ 90 p. „
yli 51 „ 20% „ 1:20 „

Ilmoittautukaa joululehtemme myyjiksi täyttämällä toisella puolen oleva tilauslippu ja lähettämällä se Kuuromykkäin Joulun toimitukseen, osoitteella Helsinki, Liisankatu 27 E 10.

K u u r o m y k k ä i n J o u l u j o k a k o t i i n !